

Film

LO AND BEHOLD

De Duitse regisseur Werner Herzog dacht dat zijn wereld niet zo was veranderd door internet: de 73-jarige e-mailt en gebruikt soms Google Maps, maar surft nauwelijks, negeert sociale netwerken en bezit geen smartphone. Maar in *Lo and Behold* beseft hij hoe afhankelijk ook hij van internet is, dat in een kwart eeuw organisch ons leven is ingegroeid. Je verlaat verbaasd hoofdschuddend de bioscoop over alle ideeën die Herzog op je afvuurde.

Lo and Behold: Reveries of a Connected World. In: 15 bioscopen.
●●●●●

Galerie

LEVI VAN VELUW

Het was de spectaculairste tentoonstelling van het jaar. In de mystieke, alles opslorpende installatie *The Relativity of Matter*, die Levi van Veluw (1985) afgelopen herfst in Maastricht had gebouwd, werd je door tien zalen meegevoerd op een hallucinerende, mentale trip. Van Veluw toont het vervolg bij galerie Ron Mandos in Amsterdam. In *The Monolith* word je ondergedompeld in het brein van de kunstenaar/metallurg. Adembenemend mooi.

A grid for Guidance
van **Levi van Veluw**.

The Monolith t/m 29/10. Galerie Ron Mandos, Amsterdam.
Int: ronmandos.nl ●●●●●

Adembenemend mooi en wanhopig makend

Galerie

Levi van Veluw: The Monolith
T/m 29/10. Galerie Ron Mandos, Amsterdam. Int: www.ronmandos.nl
●●●●●

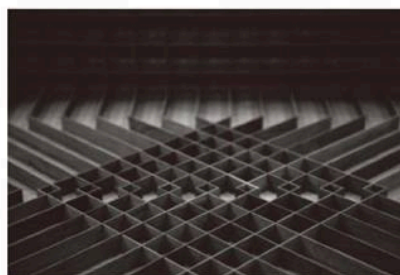
Het was zonder twijfel de spectaculairste tentoonstelling van het jaar. In de mystieke, alles opslorpende totaalinstallatie *The Relativity of Matter*, die Levi van Veluw (1985) afgelopen herfst in Maastricht had gebouwd, werd je door tien zalen meegevoerd op een hallucinerende, mentale trip. Al je zintuigen maakten overuren om te bevatten (lukte niet) wat je in het donker aan schots en scheef, aan schijnbaar ver en schijnbaar dichtbij zag.

Van Veluw, in 2004 afgestudeerd aan de kunstacademie in Arnhem en bekend geworden met super estheti-

sche, tot de vierkante millimeter uitgevoerde video's, foto's, tekeningen en installaties, toont het vervolg op Marres bij galerie Ron Mandos in Amsterdam. *The Monolith* omvat bijna alle denkbare media die uitvloeien vanuit één groot kubusvormig, zwart gebeitst notenhouten gebouw, dat de voor de hand liggende associatie heeft met de Kaaba in Mekka. Ook dit gebouw is te betreden. Eenmaal binnen word je ondergedompeld in het brein van de kunstenaar/metallurg.

Daar in het donker bevindt zich niet één heilige steen, maar honderden stukjes gitzwart houtschool, sommige gepolijst en glanzend, andere rafelig of tot stof geslagen. Er staat een werktafel met kruk. De muren bestaan van onder tot boven uit letterbakjes, gevuld met stukjes steenkool.

Betreed je vanuit dit duister de galerieruimte, dan ontvouwt zich Van

Levi van Veluw, *The Monolith VI*.

Veluws mentale wereld in volle, maar ook claustrofobische omvang. Er zijn houtschooltekeningen van architectonische structuren die uit het lood vliegen. Er zijn inktzwarte bureaus met laden vol steenkool en soms een schitterende verrassing tussen de spleten (knielen moet). Er hangen zwarte muurreliefs - grids die verwijzen naar de minimalistische werken van Jan Schoonhoven, maar op een beklemmende manier zinderen en zuigen. En er is een donker bassin gevuld met ondergelopen tafels, stoelen en een zeer uitgekende belichting.

Vrolijk is het nieuwe werk van Van Veluw niet. Opwekkend evenmin. Het is adembenemend mooi en ook wanhopig makend. Want een uitweg bieden de monolith en het houtschool niet.

Lucette ter Borg

Breathtakingly beautiful and desponding

'The Relativity of Matter' takes visitors on a hallucinatory, mental trip. Without a doubt the most spectacular exhibition of the year.

It was without a doubt the most spectacular exhibition of the year. In the mystical, all absorbing total installation *The Relativity of Matter*, which Levi van Veluw (1985) set up at Marres in Maastricht last fall, visitors were taken on a hallucinatory, mental trip that ran through ten different rooms. All one's senses were working overtime to (unsuccessfully) understand the disorganized, disarranged mass of seemingly distant or seemingly close-by things one could perceive in the dark. Van Veluw, who graduated in 2004 from the Academy of Arts in Arnhem and who became renowned for his highly aesthetic, meticulously executed videos, photos, drawings and installations, presents the sequel to Marres in gallery Ron Mandos in Amsterdam. *The Monolith*, which encompasses virtually all conceivable media that fan out from a large cube-shaped, black-stained walnut building that is obviously reminiscent of the Kaaba in Mecca. This building can be accessed as well. Once inside one is immersed in the mind of the artist/metallurgist.

Claustrophobic magnitude

There, sitting in the dark, is not just one holy stone, but hundreds of pieces of jet black charcoal, some polished and shiny, others frayed or beaten to dust. There is a desk with a stool. The walls are lined from top to bottom with type case boxes, filled with pieces of coal. Upon entering the gallery spaces from within this darkness, the visitor is confronted with Van Veluw's mental world which unfolds in its full, yet also claustrophobic magnitude. There are charcoal drawings of out-of-plumb architectural structures. There are ink-black desks with drawers full of coal and sometimes a wonderful surprise between the slits (kneeling required). There are black wall reliefs - grids reminiscent of the minimalist works of Jan Schoonhoven, that shimmer and tantalize in an oppressive manner. And there is a deep basin filled with immersed tables and chairs, illuminated in a very sophisticated manner. The new work of Van Veluw is not cheerful. Nor is it exhilarating. It is breathtakingly beautiful and desponding. For the monolith and charcoal do not offer a way out.